

בבא מציעא דף ל"ב: ל"ג.
סיכום הסוגיא דצער בעלי חיים

לפי הדיחוי	לפי מה שהבינה הגמ' בראי'	סכס	באר הדיחוי	באר הראי'	האם צעב"ח דאורייתא או לאו דאורייתא	
		איזו חומרא יש בפריקה שאין בטעינה	איך דחתה הגמ' את הדיחוי:			אמר רבא מדברי שניהם נלמד וכו'
לפי הפירכא על הדיחוי:					דעת תנא קמא	תדע וכו' ריה"ג אומר וכו' אין זקוק לו מכלל דת"ק סבר זקוק לו
		לרבנן מה הטעם שחייב בפריקה אע"פ שזה יתר על משאו				תדע וכו' דקתני רישא הלך וישב וכו' פטור שנאמר "עמו"
		פרש "פטור"				בהמ"ת
		מדוע חייב לטפל בבהמת עכו"ם			רישא: בהמת עכו"ם מטפל בה כבהמת ישראל	
		מדוע אינו חייב לסייע מדין צער בעלי חיים				סיפא: אם היתה טעונה יין אסור אין זקוק לה
	בהו"א:	מדוע אינו חייב לסייע מדין צער בעלי חיים	לפי ההו"א:			בהמ"ת:
	במסקנא:		לפי המסקנא:		בהמת עובד כוכבים ומשאוי ישראל וחדלת	
		אמאי טעינה דשונא קודמת הרי בפריקה יש צעב"ח				אוה"ב:
		"ולא שונא עובד כוכבים" איזה דין נאמר בזה				שונ"א:
		מי התנא שפוטר באלו				רבצ"ן:
						רובץ ולא רבצן וכו'